Ερώτηση:

Καλημέρα! Ψάχνω απεγνωσμένα για απαντήσεις σχετικά με το σκυλί μου τη Μάγια. Τη βρήκα 14 Μαΐου 2012 στο δρόμο (για αυτό το λόγο της δώσαμε το όνομα Μάγια). Έχει μικρό μέγεθος (ούτε 4 κιλά), μεγάλη σε ηλικία (μπορεί 7 μπορεί και 12 ετών) τα δόντια της είναι χάλια και ο κτηνίατρος (είναι καθηγητής πανεπιστημίου και πολύ καλός επιστήμονας) δεν μπορεί να καταλάβει πόσο είναι και είναι ημίαιμο. Δεν τη θεωρώ κατοικίδιο αλλά κόρη μου. Σίγουρα ήταν σε σπίτι εφόσον όταν τη βρήκαμε ήταν φρεσκοκουρεμένη και μάλλον την παράτησαν επειδή γέρασε ή την είχαν για εκτροφή γιατί είναι πολύ όμορφο σκυλάκι. Εγώ και η γυναίκα μου την προσέχουμε πάρα πολύ. Κοιμάται μαζί μας στο κρεβάτι, 2 φορές την εβδομάδα πάμε στο γιατρό για να τη δει (θα σας εξηγήσω παρακάτω γιατί), της αγοράσαμε ρούχα, σπίτι εσωτερικού χώρου, τουαλέτα εσωτερικού χώρου, διάφορα αξεσουάρ κλπ. Όλα αυτά τα λέω για να σας δείξω πόσο πολύτιμη είναι για εμάς. Όταν τη βρήκαμε ήταν σε κακό χάλι. Μάλλον έχει κάποια φοβία με το νερό γιατί απέναντι από το σπίτι έχουμε ένα παρκάκι με ένα συντριβανάκι και όποτε την πάμε εκεί βόλτα γαβγίζει στο συντριβάνι. Αυτό το κάνει και σε άλλους χώρους όπου υπάρχει το υδάτινο στοιχείο και είναι κοντά σε αυτό. Υποσιτισμένη, με νεφρική ανεπάρκεια και διάφορα άλλα. Με τη βοήθεια του κτηνιάτρου τα καταφέραμε και συνήλθε αρκετά. Μετά από 5 μήνες καταφέραμε να την κάνουμε να πάρει σχεδόν 700 γραμμάρια βάρος. Κάθε μέρα τις δίνουμε μια ειδική πάστα - συμπλήρωμα διατροφής, μουρουνέλαιο, ένα φακελάκι ηλεκτρολύτες στο νερό της, μουρουνέλαιο και ένα αντιεμετικό (πάντα σύμφωνα με υποδείξεις του γιατρού). Η Μάγια μας είναι πολύ ήσυχη, πολύ φιλική, δε γαβγίζει, δε δαγκώνει αλλά δεν είναι και παιχνιδιάρα (μάλλον λόγω ηλικίας). Η διατροφή της απαρτίζεται από 3 με 4 διαφορετικά πιάτα για να έχει επιλογή. Μαγειρεμένο φαγητό, ποτέ κονσέρβες, μπισκότα σκύλου, ειδική σοκολάτα για σκύλους (όχι κάθε μέρα). Δυστυχώς πρέπει να επισκεπτόμαστε το γιατρό συχνά επειδή πάντα προκύπτει κάτι. Για παράδειγμα πρέπει να έχει οστεοαρθρίτιδα γιατί δεν περπατάει καλά. Επίσης έχει κώφωση (ακούει δυνατούς ήχους αν και μερικές φορές νομίζω ότι ακούει και πιο χαμηλής έντασης βλέποντας αντιδράσεις της σε ακουστικά ερεθίσματα). Βόλτες αν και είχε θέληση δεν είχε δυνάμεις για μεγάλες. Περπατάει πολύ αργά και για λίγο. Τώρα το χειμώνα τις περιορίσαμε αρκετά λόγω κρύου. Κάθε φορά που μαγειρεύαμε δεν ξεκολλούσε από την κουζίνα. Τις τελευταίες 3-4 εβδομάδες κρυολόγησε. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χάσει βάρος (ακόμα και μέχρι σήμερα πολτοποιώ το φαγητό της και την ταΐζω με σύριγγα), να κοιμάται πάρα πολύ, να παίρνει κάποια αγωγή πάντα σύμφωνα με υποδείξεις του γιατρού, να χάσει οποιαδήποτε όρεξη για βόλτα (παλιότερα αρκούσε να της δείξουμε το λουρί για να σηκωθεί και να έρθει), όταν αναπνέει καταλαβαίνω ότι έχει βουλωμένη μύτη και φλέματα (και αυτά την βασανίζουν). Τώρα απέκτησε άλλη συνήθεια: κλαίει για το παραμικρό. Για παράδειγμα ακόμα και για να πάει προς νερού της πρέπει να την πάμε αγκαλιά ενώ παλιότερα (από την πρώτη εβδομάδα που την υιοθετήσαμε) έμαθε και πήγαινε στο μπαλκόνι προς νερού της ενώ για να κάνει τα κακά της περίμενε να βγούμε έξω και αν δε μπορούσε να κρατηθεί μας έδειχνε σημάδια ανησυχίας με τα οποία καταλαβαίναμε και τη βγάζαμε έξω. Το θέμα είναι ότι κλαίει πολλές φορές και χωρίς λόγω. Άλλη κακιά συνήθεια που απέκτησε και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί, πως και από που είναι ότι έχει

μανία να γλείφει χώματα, άμμο, πεζοδρόμια κλπ. Αυτό το θεωρώ κακό για το λόγο κινδύνου κατάποσης φόλας. Η αλήθεια είναι ότι ίσως την έχουμε κακομάθει και εγώ και η γυναίκα μου γιατί από τότε που την υιοθετήσαμε την έχουμε συνέχεια αγκαλιά και την κανακεύουμε επειδή της έχουμε τεράστια αδυναμία. Σχεδόν όλο το 24ωρο είναι κάποιος μαζί της ή και οι δύο μας.

Διαβάζοντας απαντήσεις σας κατάλαβα ότι έχετε αρκετές γνώσεις και πήρα το θάρρος να σας ενοχλήσω ρωτώντας σας αν μπορείτε να με συμβουλέψετε έτσι ώστε να ανεβάσουμε ψυχολογικά τη Μάγια μας και να την κάνω να σταματήσει να κλαίει και να αρχίσει να ξανατρώει (σήμερα ούτε με σύριγγα δεν έφαγε, έχει το στόμα της κλειστό και όποια ποσότητα τροφής κατάφερα να της χορηγήσω την έφτυσε). Είμαι διατεθειμένος να κάνω ότι περνάει από το χέρι μου. Ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Απάντηση: Φαίνεται ότι το σκυλάκι σας σίγουρα δεν είναι 7 ετών... Αυτά που περιγράφετε με οδηγούν στο ότι ίσως δεν είναι ούτε δώδεκα γιατί τα μικρόσωμα σκυλάκια ακόμα και στα δώδεκα είναι πιο ζωτικά. Συμπεριφορές σαν αυτές που περιγράφετε ταιριάζουν σε
υπερήλικα ζώα
με
αυξανόμενες φοβίες
και
αρχές γεροντικήςς άνοιας
. Επομένως, δεν νομίζω ότι είναι κάτι που μπορείτε να ελέγξετε. Δεν μου λέτε αν αυτή τη στιγμή είναι υπό έλεγχο η νεφρική ανεπάρκεια. Αυτή και από μόνη της είναι ικανή να ρίξει την όρεξη της σκυλίτσας σας μέσω της αύξησης των ενδογενών τοξινών. Ακόμα και να αντιμετωπιστεί αρχικά, (με ορούς, αντιόξινα, διουρητικά και ειδικές τροφές) κάθε επόμενη κρίση θα μειώνει το προσδόκιμο. Επίσης, τα "πολύ άσχημα δόντια" 99% οδηγούν σε βαλβιδοπάθειες σε μεγάλες ηλικίες. και ίσως ευθύνονται
και
για τη νεφρική της ανεπάρκεια. Αυτό που ο πολύς κόσμος δεν γνωρίζει (και φταίμε
και εμείς οι γιατροί
γι' αυτό που ίσως δεν το τονίζουμε αρκετά) είναι ότι τα προβλήματα στα δόντια (με περιοδοντίτιδα, ουλίτιδα, σάπιες ρίζες κλπ) είναι η No1 αιτία για σηπτικά έμφρακτα που οδηγούν σε νεφροπάθειες και βαλβιδοπάθειες. Θα σας συνιστούσα αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις με έλεγχο νεφρικής και ηπατικής λειτουργίας και υπερηχογράφημα καρδιακής λειτουργίας. Μετά
με
τον γιατρό σας θα δείτε πως μπορείτε να αντιμετωπίσετε τα κατά περίπτωση προβλήματα όσο αυτό είναι δυνατόν. Λυπάμαι που θα είμαι λίγο ευθύς απέναντί σας αλλά πρέπει να αποδεχτείτε ότι το τέλος μάλλον πλησιάζει. Εσείς σε συνεργασία με το γιατρό σας θα κάνετε τον αγώνα σας (ήδη τον κάνετε) αλλά τα όπλα σας λιγοστεύουν.. Εύχομαι καλό κουράγιο γιατί έχετε δύσκολο δρόμο μπροστά σας.